

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, u vijeću sastavljenom od sudije Hilmije Sujkovića, kao predsjednika vijeća i sudija porotnika Pavićević Nataše i Madžgalj Dragice, kao članova vijeća, sa zapisničarem Kljajić Katarinom, u krivičnom predmetu optuženog Pejović Veselina iz Podgorice, zbog krivičnog djela – zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, po optužnici Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici, KT br. 2284/06 od 24.07.2007.godine, po održanom usmenom, glavnom, javnom pretresu u prisustvu: optuženog, zamjenika ODT-a u Podgorici Vukašinović Velimira i predstavnika oštećene VP 6882 Podgorica, potpukovnika Mandić Veseljka, donio je i javno objavio dana 08.04.2008.godine

P R E S U D U

Optuženi PEJOVIĆ VESELIN, od oca Budimira i majke Budislavke, rođene Marković, rođen 12.09.1975.godine u Podgorici, gdje i živi ul. „Valtazara Bogišića“ b.b, državljanin Crne Gore, završio vojnu akademiju, po zanimanju profesionalno vojno lice, oženjen, otac dvoje djece, srednjeg imovnog stanjan, neosuđivan,

K R I V J E

Što je:

Dana 12.10.2006.godine u prijepodnevnim časovima, na magistralnom putu Podgorica – Kolašin, iskorišćavanjem svog službenog položaja i prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja, pribavio sebi korist na način što je u svojstvu starješine vozila marke „TAM 150“ reg. oznaka M-1722, vlasništvo oštećene VP 6882 Podgorica, u toku izvršenja zadatka prevoza materijalno-tehničkih sredstava označene Vojne pošte

na relaciji Podgorica - Kolašin, vozilo upotrijebio za svoje potrebe, tako što je u mjestu Medjurečje, kupio 8 m3 ogrijevnog drveta a zatim ova drva vozilom prevezao u mjesto Gornji Kokoti, Opština Podgorica, te je na taj način sebi pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 70,00 € (sedamdeset eura) na ime troškova prevoza-korišćenjem službenog vozila,

- čime je izvršio krivično djelo - zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Pa mu sud za izvršeno krivično djelo na osnovu navedenog zakonskog propisa, te primjenom čl: 4, 32,36, 42, 45, 46, 52, 53 i 54 KZ CG i čl. 364 ZKP-a, **i z r i č e**

USLOVNU OSUDU

Kojom mu utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca i istovremeno određuje da se ista neće izvršiti ako optuženi za vrijeme od 1 (jedne) godine dana, po pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo.

Optuženi se obavezuje da na ime troškova krivičnog postupka – paušala, plati iznos od 30,00 € (trideset eura), u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Imovinsko-pravnog zahtjeva za naknadu štete nije bilo.

O b r a z l o ž e n j e

Osnovni državni tužilac u Podgorici, optužnicom KT br. 2284/06 od 24.07.2007.godine, optužio je Pejović Veselina, iz Podgorice, za krivično djelo – zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Pri podnesenoj optužnici je sve do kraja krivičnog postupka ostao u svemu i Zamjenik ODT-a u Podgorici Vukašinović Velimir, pa je u završnoj riječi predložio sudu da optuženog Pejović Veselina, oglasi krivim za navedeno krivično djelo i kazni ga po zakonu.

Predstavnik oštećene VP 6882 Podgorica, potpukovnik Mandić Veseljko je u završnoj riječi istakao da se ne pridružuje krivičnom gonjenju protiv optuženog kao i da ne postavlja nikakav odštetni zahtjev.

Izjašnjavajući se o optužnici ODT-a u Podgorici, optuženi Pejović Veselin, u potpunosti priznaje izvršenje krivičnog djela koje mu je stavljeno na teret. U svoju odbranu navodi da u vrijeme izvršenja predmetnog krivičnog djela nije razmišljao o poslasticama takve svoje radnje, tako da se može reći da je napravio glupost. Što se tiče predmetnog slučaja navodi da je dana 12.10.2006.godine, od svog pretpostavljenog starješine, komandanta VP 6882, Mandić Veseljka, dobio naređenje u pisanom obliku da kao kapetan i kao komandir Stacionarnog centra veze Podgorica, pođe do kasarne u Kolašinu, radi sagledavanja telekomunikacionog sistema. Na raspolaganju mu je stavljeno TMV marke „TAM 150“ kojim je upravljao vozač Nezim Bešlija, kako bi nakon izvršenog zadatka u kasarni Kolašin, u slučaju potrebe iz ove kasarne u Podgoricu, dotjerao neka sredstva veze. Dok su se u prijedodnevrim satima kretali magistralnim putem prema Kolašinu, u mjestu Međurječje je naredio vozaču da zaustavi vozilo. Ovo iz razloga što je pored puta primijetio složeno ogrijevno drvo, pa se htio raspitati o njegovoj cijeni obzirom da je planirao da svojim roditeljima obezbijedi ogrijevno drvo za predstojeću zimu. Pošto se sa vlasnikom ogrijevnog drveta dogovorio o cijeni, isto su natovarili na tovarni sanduk vozila. Nakon toga je naredio vozaču Nezimu Bešliji, da se vrati prema Podgorici, kako bi ogrijevno drvo istovarili u selu Gornji Kokoti, kod porodične kuće njegovih roditelja. Nakon što su izvršili istovar ovog drveta, vratili su se u kasarnu Podgorica, negdje pred kraj radnog vremena.

U završnoj riječi je još jednom priznao izvršenje krivičnog djela koje mu je stavljeno na teret i izrazio kajanje zbog njegovog izvršenja. Ujedno je molio sud da ga za izvršeno krivično djelo što blaže kazni.

Sud je cijenio priznanje optuženog Pejović Veselina, pa je našao da je isto jasno, logično, potpuno i u svemu u skladu sa izvedenim dokazima, te ga je kao takvo u potpunosti prihvatio. Naime, sud je radi provjere priznanja optuženog, odnosno radi što pravilnijeg i zakonitijeg rješavanja ove krivične stvari u dokaznom postupku izveo sledeće dokaze: saslušao u svojstvu svjedoka predstavnika oštećene VP 6882 Podgorica, potpukovnika Mandić Veseljka, na saglasan predlog stranaka pročitao iskaz svjedoka Martić Vladana, dat u prethodnom postupku, pročitao nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke, dipl. ECC Barović Veljka, od 05.06.2007.godine i izvršio uvid u izvod iz kaznene evidencije za optuženog, pa je ocjenom izvedenih dokaza i njihovim upoređivanjem sa odbranom optuženog utvrdio da isti u potpunosti potvrđuju njegovo priznanje.

Tako je predstavnik oštećene VP 6882 Podgorica, potpukovnik Mandić Veseljko, kojeg je sud saslušao u svojstvu svjedoka, u svemu potvrdio priznanje optuženog, kako u pogledu vremena i mjesta tako i u pogledu načina izvršenja predmetnog krivičnog djela istakavši da je dan prije predmetnog slučaja, kao njegov neposredni starješina, optuženom izdao naređenje u pisanom obliku da narednog dana tačnije

12.10.2006.godine, sa TMV marke „TAM 150“ i vozačem, pođe do Kolašina, kako bi tamo preuzeo određenu opremu i dotjerao je nazad do Podgorice. Negdje u popodnevnim satima, dok je službeno boravio u Baru, dobio je informaciju od službe Vojne policije, da optuženi sa vozilom nije dolazio u Kolašin, kako mu je bilo naređeno. Zbog toga je optuženog odmah zvao telefonom, pa ga je isti tom prilikom obavijestio da je u mjestu Međurječje, za svoje roditelje kupio ogrijevno drvo, da je isto utovario na vozilo te da je iz tog razloga nije ni nastavio put za Kolašin, već se vratio za Podgoricu. Odmah nakon toga je, o ovom slučaju obavijestio svog pretpostavljenog starješinu, zbog čega je protiv optuženog Pejovića pokrenut postupak. Dalje je naveo da trenutno obavlja dužnost komandanta Centra stacionarnih veza, koji je pravni nasljednik VP 6882 Podgorica, koja je oštećena u konkretnom slučaju predmetnom radnjom optuženog, pa je i u tom svojstvu pristupio na glavni pretres.

Priznanje optuženog u pogledu vremena, mjesta i načina izvršenja predmetnog krivičnog djela je u svemu potvrdio i svjedok Martić Vladan, čiji je iskaz, na saglasan predlog stranaka, sud pročitao na glavnom pretresu istakavši da je u vrijeme predmetnog slučaja u VP 6882 Podgorica, obavljao poslove pomoćnika za pozadinu te da su mu otuda i poznate sve okolnosti vezane za ovaj slučaj. Naime, istakao je da se njegov posao sastojao u tome što je pripremao plan rada korišćenja motornih vozila, pa je dan nakon predmetnog slučaja, po dolasku na posao rano ujutru, saznao da po unaprijed određenom planu optuženi Pejović Veselin, nije izvršio vojni zadatak već je za svoje potrebe službenim teretnim vozilom iz mjesta Međurječje do porodične kuće u selu Gornji Kokoti, prevezao ogrijevno drvo.

Konačno na osnovu nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke, dipl. ECC Barović Veljka, od 05.06.2007.godine, utvrđeno je da cijena prevoza drva za ogrijev u količini od 8 m³, na relaciji Međurječje - Gornji Kokoti, iznosi 70,00 €, čime su potvrđeni navodi javne optužbe a samim tim i priznanje optuženog i u pogledu visine imovinske koristi koju je u konkretnom slučaju protivpravno pribavio.

Pošto je priznanje optuženog ne samo jasno, nedvosmisleno i potpuno već i u svemu potkrijepljeno izvedenim dokazima, to je sud na osnovu odredbe čl. 335 ZKP-a, koja u slučaju takvog priznanja oslobadja sud od dužnosti izvodjenja drugih dokaza, na predlog zastupnika javne optužbe, odustao od saslušanja svjedoka Nezima Bešlije, koji se nije odazvao na glavni pretres.

Kako iz svega izloženog proizilazi da u pogledu utvrđivanja krivičnog djela koje je optužnicom ODT u Podgorici, stavljeno na teret optuženom Pejović Veselinu, nije bila sporna nijedna činjenica, sud je stao na stanovište da su činjenice iz činjeničnog opisa izreke presude u svemu dokazane i da je optuženi i počinio predmetno krivično djelo.

Ocjenjujući pravno utvrđeno činjenično stanje, sud nalazi da su u radnji optuženog sadržana sva bitna obilježja, subjektivna i objektivna, krivičnog djela - zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, pa mu je za izvršeno krivično djelo i izrekao krivičnu sankciju bliže opisanu u izreci presude.

Radnja izvršenja krivičnog djela koje je počinio optuženi se sastoji u tome što je kao komandir Stacionarnog centra veze Podgorica, a u konkretnom slučaju i kao starješina TMV marke „TAM 150“ reg. oznaka M – 1722, vlasništvo oštećene VP 6882 Podgorica, u kojoj je radio, u toku izvršenja zadatka prevoza materijalno-tehničkih sredstava veze od Kolašina do Podgorice, iskoristio svoj službeni položaj i prekoračio granice svog službenog ovlašćenja tako što je navedeno vozilo upotrijebio za svoje lične potrebe na način što je u mjestu Medjurečje, kupio 8 m³ ogrijevnog drveta, nakon čega je ova drva utovario u označeno vozilo i otjerao ih roditeljima u selo Gornji Kokoti, čime je sebi pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 70,00 €, na ime troškova prevoza korišćenjem službenog vozila.

Sud je cijenio i vinost, odnosno psihički odnos optuženog u odnosu na radnju izvršenja predmetnog krivičnog djela, pa je našao da je optuženi prilikom izvršenja ovog djela postupao sa umišljajem. Optuženi je bio svjestan ne samo da korišćenjem TMV marke „TAM 150“ vlasništvo VP 6882 Podgorica, u sopstvene svrhe, iskorišćava svoj službeni položaj i prekoračuje granice službenog ovlašćenja već i da takvim svojim radnjama sebi pribavlja protivpravnu imovinsku korist, pa je i pored toga htio njegovo izvršenje.

Prilikom izbora vrste i visine krivične sankcije koju treba primijeniti prema optuženom za izvršeno krivično djelo, sud je pored težine, načina izvršenja i društvene opasnosti krivičnog djela uzeo u obzir i stepen krivične odgovornosti optuženog kao i sve ostale okolnosti koje se relevantne u tom pogledu. Tako je od olakšavajućih okolnosti sud optuženom cijenio i uzeo u obzir: da je porodičan čovjek, da je otac dvoje djece, da je srednjeg imovnog stanja, da ranije nije osudjivan, da je u potpunosti priznao sve odlučne činjenice za utvrđivanje svoje krivične odgovornosti, da je izrazio žaljenje i kajanje zbog izvršenog krivičnog djela te da se predstavnik oštećene VP 6882 Podgorica, potpukovnik Mandić Veseljko nije pridružio njegovom krivičnom gonjenju niti je postavio bilo kakav odštetni zahtjev.

Kako otežavajućih okolnosti na strani optuženog nije bilo, a sud je navedene olakšavajuće okolnosti cijenio kao osobito olakšavajućeg karaktera, to je našao da u konkretnom slučaju ima uslova da se prema njemu ne primijeni kazna, već da je dovoljno i samo upozorenje uz prijetnju kaznom. Zbog toga je sud optuženom Pejović Veselinu, na osnovu čl. 45 i 46 KZ CG, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 2 mjeseca, iako je zakonski minimum za ovo krivično djelo 6 mjeseci i istovremeno, na osnovu čl. 52 i 53 KZ CG, odredio da se ista neće izvršiti ako optuženi za vrijeme od 1 godine dana po pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo.

Sud je uvjerenja da je izrečena krivična sankcija srazmjerna težini izvršenog krivičnog djela i stepenu krivično-pravne odgovornosti optuženog, te da će se i ovom vrstom i visinom krivične sankcije, u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija, predviđjenje čl. 4 st. 2 KZ CG, postići svrha kažnjavanja propisana čl. 52 istog Zakona. Osnovano se može očekivati da će izrečena sankcija pozitivno djelovati na prevaspitanje optuženog i da će ista uticati na njega da ubuduće ne vrši krivična djela.

Odluka o troškovima krivičnog postupka je zasnovana na odredbi čl. 202 st. 1 ZKP-a. Troškovi krivičnog postupka – paušalni iznos od 30,00 €, je odmjerjen s obzirom na složenost i trajanje krivičnog postupka, te obzirom na imovno stanje optuženog, shodno čl. 199 st. 3 ZKP-a.

Imovinsko-pravnog zahtjeva za naknadu štete nije bilo.

Na osnovu iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana, 08.04.2008.godine.

Zapisničar
Kljajić Katarina

PREDSJEDNIK VIJEĆA SUDIJA
Hilmija Sujković

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Višem sudu u Podgorici u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpravka. Žalba se predaje ovom sudu u dva primjerka.

ZT
K.K.